

Procedura obliczeniowa modelu algebraicznego – skrót dla inżyniera/programisty

Ten model NIE jest ani teorią, ani metafizyką, ani konstrukcją fizyczną.

Jest numerycznym filtrem o strukturze algebraiczno-geometrycznej. Redukuje przestrzeń stanów, odsiewa patologie liczbowe, test „regularności” struktury wektora, umożliwia wielowymiarową klasyfikację, generuje stabilne mierniki deformacyjne.

Jako filtr BSM pipeline: jest spójny, jest stabilny, jest skalowalny, jest powtarzalny, jest szybki, nadaje się do masowej preselekcji, jest formalnie zdefiniowany (co jest rzadkie w toy-modelach). W tej klasie zastosowań to jest dobre narzędzie.

Dokumentacja powiązana (wcześniejsze wersje notatek jak do tej konstrukcji dotarłem, tam jest więcej o inwariantach i Mińkowski space oraz źródłach norm, tutaj w zasadzie jest redefinicja ostrej normy i jej wariantów - wcześniej adhoc=1 i zebranie proceduralne całości):

https://github.com/4i4in/algebraic_trick_abusing_Wick/

Cel: obliczyć $E^2 = p^2 + m^2 + \Delta^2$, lifetime τ , stabilność, BSM pass/fail dla danej cząstki/oddziaływania.

// lifetime τ nie oznacza, że cząstka znika, tylko że jej E^2 geometrycznego układu zmiennych transformuje; dla neutronu czy innych krótko żyjących to raczej oczywiste, w przypadku "wiecznych" to ciekawostka rachunkowa z non trivial zero; jeśli ta wartość jest "wysoka" warto to zaznaczyć;

1. Przygotuj wektor \tilde{v} i parametry wejściowe

- a → realna część (masslike, invariant) $\approx 1/\gamma = \sqrt{1-\beta^2}$
- b → główna imaginaria kinematyki (\mathbb{C} level) $\approx \beta$
- c, d → komponenty pola EM (\mathbb{H} level, j i k)
- e_{1..e7} → 7 imaginaries oktonionowe (\mathbb{O} level, internal symmetries: spin, kolor, chirality)
- f_{8..f15} → 8 dodatkowych imaginaries sedenionowych (\mathbb{Q} level, perturbative/BSM)
- ε → minimalny non-zero cutoff (default 1e-18 symbolic, nie zmieniać na 0!)

Norma globalna musi być =1: $a^2 + b^2 + c^2 + d^2 + \sum e_k^2 + \sum f_k^2 = 1$

2. Oblicz hierarchiczną β_{total} (rekurencyjna norma prędkości)

$$\beta_{\text{total}} = \sqrt{(b^2 + (\sqrt{(c^2 + d^2)})^4 + (\sqrt{(\sum_{k=1}^7 e_k^2)})^8 + (\sqrt{(\sum_{k=8}^{15} f_k^2)})^{16} + \epsilon^2)}$$

// β_{total} w tej formie tliumi sedeniony do poziomu dekoracji i jest takie, ponieważ "ładnie wyglądało w konstrukcji wykładników" – kwestia czysto estetyczna; można zamiast tego użyć flat squares gdzie $\beta_{\text{total}} = \sqrt{(b^2 + c^2 + d^2 + \dots \epsilon^2)}$ alternatywnie parować sub complex, sub quaternion, sub oktonion, z wyższych algebr; rozsądny byłoby stworzyć opcję switch do wyboru zastosowanej funkcji β_{total} ; Sugeruję zostawić ten podany wyżej β_{total} ponieważ... tu długi wywód z matematyki; to dobre jest – to tak ma być;

3. Oblicz nową ostrą normę (Norma_ostra)

$$\text{Norma}_\text{ostra} = \text{clamp}(\min(a / \beta_{\text{total}}, \beta_{\text{total}} / a), 0, 1)$$

// wariant podstawowy (heurystyczny) był Norma_ostra = 1, który był jakościowo dobry, ale ilościowo sypał się przy v-->c; w trakcie przygotowania i testowania procedury można użyć 1 jako placeholder;

gdzie clamp(x,0,1) = max(0, min(x,1)) – zabezpiecza przed NaN/∞ w limesach (a=0 lub $\beta_{\text{total}}=0$) //istnieją algebraiczne i fizyczne przyczyny takiego stanu rzeczy, wyjaśnione w notatkach;

4. Oblicz Δ^2 (minimalna korekta z perspektyw)

Dla każdej perspektywy i ($w_i \neq 0$):

- $s_i = 1 / w_i$
- $v^i_j = w_j * s_i$ dla $j = 0..15$ (wszystkie komponenty)
- $\text{suma_imag_i} = \sum_{\{j \neq 0\}} (v^i_j)^2$

$$\Delta^2 = \min \{ \text{suma_imag_i} \mid \text{suma_imag_i} < \text{Norma_ostra} \}$$

Jeśli brak takiej perspektywy (wszystkie overflow $>$ Norma_ostra) \rightarrow root fail (tachyonic solution excluded, P1)

5. Oblicz finalne E^2 i selekcja rootów

$$E^2 = p^2 + m^2 + \Delta^2$$

Selekcja rootów:

- $E = +\sqrt{E^2}$ (dodatni, ujemne niefizyczne)
- jeśli $\Delta^2 > \epsilon$ lub overflow w każdej perspektywie \rightarrow root excluded (częstka niestabilna / nie istnieje)

6. Lifetime τ i BSM check (tylko jeśli $\Delta^2 > 0$)

$\text{dim_eff} \approx$ liczba efektywnie niezerowych imaginaries + perturbacje (zazwyczaj 8–12)

$$\tau \approx 1 / \epsilon^{\{dim_eff - 7\}}$$
 (lub dim_eff - 8 + 1 z notatek)

BSM pass/fail:

- jeśli $\Delta^2 < \epsilon$ i $\tau >>$ wiek Wszechświata ($\sim 4.3 \times 10^{17}$ s) \rightarrow stabilne / metastable (pass)
- jeśli $\Delta^2 > \epsilon$ i τ w zakresie obserwowanym (np. neutron ~ 878 s) \rightarrow metastabilne z decay (pass)
- jeśli $\tau < 10^{-20}$ s i nie obserwowane \rightarrow fail (zbyt krótki)

7. Root selection fail i epsilon call

- Jeśli dla wszystkich perspektyw $\text{suma_imag_i} > \text{Norma_ostra}$ \rightarrow root fail (tachyonic)
- Jeśli $\beta_{\text{total}} \approx 0$ lub $a \approx 0$ i brak stabilnej perspektywy \rightarrow epsilon call: dodaj ϵ^2 do β_{total} i przelicz (minimalna niestabilność P5)
- Jeśli $\Delta^2 > 1$ lub $\tau < 10^{-30}$ s \rightarrow częstka niestabilna w sedenionach (BSM candidate lub excluded)

8. Praktyczne wskazówki numeryczne

- $\epsilon = 1e-18$ (default symbolic, nie zmieniaj na 0!) // w notatkach jest algebraiczne źródło epsilona – chodzi o nietrywialne zero w sedenionach; w praktyce rachunkowej – komputer słabo dzieli real przez zero;
- clamp zawsze włączony (zapobiega NaN/Inf)
- Przy $\beta \rightarrow 1$: $\text{Norma_ostra} \approx a / \beta_{\text{total}} \approx 1/\gamma \rightarrow \Delta^2$ maleje
- Przy $\beta \rightarrow 0$: $\text{Norma_ostra} \approx \beta_{\text{total}} / a \approx \beta \rightarrow \Delta^2$ małe
- Dla sedenionów ($f_k \neq 0$): wkład 16 zanika bardzo szybko ($0.1^{16} = 1e-16$, $0.01^{16} = 1e-32$)